

(ve de la pàg. 4)

minuts de vaga solidaria per tots els militars morts i ferits durant aquesta setmana, de repulsa a uns actes terroristes, de repulsa a la sang vesada injustament i de la manera més covarda...

Molts de nosaltres, estudiants, pensàvem això, però una cosa em sobtà: un dels xicotets més grans de l'institut (estic estudiant a Arbúcies) no es va voler sumar als dos minuts que tots feiem al pati del col.lgi. Estava sol, assegut lluny, a l'escola, mut, sense dir res. La seva cara era prou expressiva, calia doncs preguntar-li per què no hi havia anat?

He reflexionat des de llavors: el primer atemptat fou comès per una gent que hom sincerament, considerava ja acabada, enfonsada per sempre en l'oblit; eren del GRAPO. Altra vegada ells? Com és possible que un cop desarticulada, aquesta banda armada torni per a realitzar una operació de tan alta envergadura? Uns dies més tard la possible

resposta amb l'altre acte terrorista, el comet ETA-m, o així ho diuen, i es parla d'una possible cooperació entre les dues faccions terroristes. A l'endemà, dos minuts d'atur general proposat per sindicats i partits polítics per a condemnar els fets.

I mentres reflexiono, sento alguns comentaris que al principi em sonen estranys. El primer, prové dels mitjans de comunicació: "és una campanya de l'URSS per tal d'impedir l'entrada d'Espanya al mercat comú i, sobre tot, a l'OTAN"; d'altres diuen que és una campanya desestabilitzadora que porten a terme una serie de bojos amargats, que ja han perdut tota noció política i uns altres comenten: "l'exercit està dividit i es fan la guerra els partidaris "golpistes" i "joancarlins", i per fi que "no és més que una manipulació perfectament organitzada per tal d'aconseguir un enfortiment de la Corona en uns moments considerats decisius i, com no, de la dreta governamental".

Com veiem, opinions per tots els gustos, i mentres això pas-

sava, el noi em deia preocupat: "Fan de nosaltres el què volen ens espanten amb un intent de cop d'estat, i després argumenten mesures de seguretat i es proposen lleis de "defensa a la Constitució" i de retallades d'Autonomies" (altrament harmonitzacions); es produeixen uns atemptats que ningú sap amb certesa d'on provenen i qui són els culpables, i ens manipulen cap a una estúpida vaga de dos minuts a la que la majoria hi van perquè sí i tant se'ls hi en fot fer-la com no, i després parlen de consciència col·lectiva i repulsa masiva, i, a sobre, la possibilitat de l'estat d'excepció...

Em vaig quedar en silenci després d'haver-lo escoltat: havia tractat a una quantitat immensa de gent de ramat de xais! Te nia raó? El temps ens ho dirà, jo m'he quedat confós, preocupat, potser si...

Xavi PUJOL -estudiant-

EN DEFENSA DE LA CULTURA, DE LA LLENGUA I DE LA NACIÓ CATALANA

TERRA, com tantes d'altres institucions i entitats de Catalunya, s'adhereix al manifest en defensa de la cultura, la llengua i la nació catalana. A continuació us oferim una síntesi de l'esmentat manifest.

En definitiva, davant el refús d'acceptar l'existència de la nostra nació, DECLAREM estar disposats a:

- 1.-Defensar les institucions democràtiques del poble català, i, en conseqüència, rebutjar qualsevol normativa que en restringeixi les competències;
- 2.-Apressar els partits i moviments polítics, les organitzacions sindicals, els ajuntaments i les associacions representatives, a prendre posicions clares i decidides a favor dels drets nacionals amenaçats;
- 3.-Donar ple suport a les campanyes perquè els mitjans de comunicació social en el nostre àmbit adoptin continguts catalans, usin la llengua catalana i donin prioritat a les qüestions que afecten els nostres drets nacionals;
- 4.-Impulsar la normalització de l'ús de la llengua catalana en tots els sectors de la vida col·lectiva, sense ambigüitat ni feblesa, les quals afavoreixen sempre la discriminació contra el català. En aquest sentit, donem ple suport a la Declaració signada ahir per diverses personalitats contra l'anomenat «Manifesto por la igualdad de derechos lingüísticos en Cataluña»;
- 5.-Garantir, contra totes les manipulacions, el respecte als drets dels immigrants de parla no catalana i afavorir llur integració voluntària a la tasca comuna de reconstrucció nacional, en un clima de convivència pacífica;
- 6.-Enfortir la col·laboració entre els Països Catalans, avui víctimes d'una intensa política divisòria;
- 7.-Solidaritzar-nos amb les justes reivindicacions dels altres pobles de l'Estat;
- 8.-Sol·licitar la inspecció dels organismes internacionals competents per tal que verifiquin i jutgin imparcialment la situació de la llengua i la cultura, les possibilitats reals en l'exercici del dret dels catalans a regir-se d'acord amb els principis reconeguts en els esmentats Pactes de l'ONU.

El poble català ha sabut en altres avinenteses reaccionar amb fermes davant les agressions. Ara és l'hora d'un redreçament del nostre poble que doni continuïtat i fermesa a la defensa de la llengua, la cultura i la nació catalana.

Barcelona, 18 de març de 1981